

Classis Zuid-Holland Zuid Protestantse Kerk

Classis Zuid-Holland Zuid

Aan:

Kerkenraden, kerkelijk werkers, predikanten, pioniers en
relaties van de Classicale Vergadering Zuid-Holland Zuid

Classispredikant
dr. G. van Meijeren
Rotterdam
g.vanmeijeren@protestantsekerk.nl

Versijning op weg naar Emmaüs (Duccio di Buoninsegna, 14^e eeuw)

‘Doet dit tot mijn gedachtenis’ (Lucas 22,19)

‘Ze stonden op en gingen meteen terug naar Jeruzalem’ (Lucas 24,33)

Gedenken en opstaan

Lukas vertelt hoe twee leerlingen uit de groep rondom Jezus aan de avond van de eerste dag van de week naar Emmaüs gaan. Zij zijn intens in gesprek over alles wat er in Jeruzalem is gebeurd. De hoop op bevrijding die zij koesterden is gestorven; het licht dat in Jezus was opgegaan gedoofd.

Maar de Vreemdeling die met hen oploopt brengt hen op andere gedachten. Beginnend van Mozes en de Profeten legt Hij hen de Schriften uit.

Zou de levende God die zijn volk, die zijn schepping door vele nachten en duisternissen heen gedragen heeft en gediend, het werk van zijn handen nu loslaten?

Ook in het donker blijft de Vreemdeling bij hen. En bij het breken van het brood, als Hij zelf de gastheer wordt, gaan hun ogen open en herkennen ze Hem. Het is de Heer!
Jezus' gemeente herkent Hem voor het eerst bij het breken van het brood.

| Vindplaats van
geloof, hoop en liefde

En 40 dagen lang verschijnt Hij aan hen, de Levende in hun midden. Jezus beschijnt met zijn licht het ongeloof van de zijnen, hun rouw, hun medeschuld ook. Zij waren in diepe slaap gevallen, zij hadden Hem alleen gelaten. Jezus verlaat hen niet. Hij doet ook hen herleven. Bij het breken van het brood gaan onze ogen voor Hem open.

Deze week wordt in veel gemeenten het heilig avondmaal gevierd. Om uitdrukking te geven aan Jezus' opdracht 'Doet dat tot mijn gedachtenis'. Om mij te gedenken.

Wat is 'gedenken'? Gedenken is meer dan denken aan. Gedenken slaat een brug tussen wat lang geleden aan redding en heil is geschied – de uittocht uit Egypte, Jezus' opstanding uit de doden – en vandaag. Gedenken maakt actueel en stelt present wat toen is gerealiseerd. 'In de opgestane Christus geloven is niet geloven in een feit uit een ver verleden, het is geloven in de opstandingskracht van Christus in de gebroken wereld van vandaag.' (Gerrit de Kruijf)

In het Grieks klinkt bij gedenken het woord 'anamnese' door. Een term uit de medische wereld. Het is je ziektegeschiedenis. Die anamnese heb je nodig om vast te stellen wat er aan de hand is, om een diagnose te stellen. Gedenken geeft inzicht in onze menselijke conditie, in onze ziektes, onze toxische relaties, de dingen waar we liever niet over praten en die als een last op leven drukken.

De Duitse theoloog J.B. Metz verdiepte dit inzicht nog. Hij schrijft: om zicht te krijgen op de betekenis van Pasen moeten we ons het lijden herinneren. Het lijden en het zinloze sterven van mensen in onze wereld. Het lijden in de geschiedenis van langer geleden en in de wereld van vandaag.

Want de gedachtenis aan het lijden bepaalt ons bij Gods toekomst waarin juist voor lijdende mensen zoals Lazarus en vele naamloze anderen plaats is.

Onze ziektebeelden, het menselijk lijden, we mogen ze gedenken en benoemen in het licht van de Opgestane Christus. Hij breekt het brood met wie Hem alleen hebben gelaten. Hij komt met vrede tot wie zich angstig isoleren (Joh. 20). Hij roept bij name wie ontroostbaar is en veel heeft geleden (Luc. 8) Hij aanvaardt wie Hem verloochende (Joh. 21).

Een fijne trek in wat verteld wordt over de Emmaüsgangers is dat zij opstaan en terugkeren naar Jeruzalem. In mijn kast staat een boek met de titel 'Auferstehungszeit' over 19^e eeuwse Opwekkingspredikers.

Mooie titel: tijd om op te staan. Opstanding doet herleven.

Pasen brengt in beweging en schept toekomst.

Het is een boodschap die wij in deze tijd vol on-heilsfeiten hard nodig hebben.

Daarom: 'Houd in gedachten dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt' (2 Tim. 2)

Ik wens u – mede namens het breed moderamen van onze classis - een gezegende Stille Week en een vreugdevol Paasfeest!

Geloof·Hoop·Liefde

Sta op! Een morgen ongedacht,
Gods dag is aangebroken,
er is in één bewogen nacht
een nieuwe lente ontloken.
Het leven brak door aarde en steen,
uit alle wonderen om u heen
spreekt, dat God heeft gesproken.

Sta op! Hij gaat al voor ons uit,
de schoot van 't graf ontkomen.
De morgen is vol nieuw geluid, -
werp af uw boze dromen.
Waar Hij, ons hoofd is voorgegaan,
is voor het lichaam nu vrij baan
naar een bestaan volkomen.

(Lied 630:1,4 Liedboek 2013)

Ds Gerrit van Meijeren